

وقتی پاریس انریکه و آرسنال آرتتا به خط پایان رسیدند

ساعت صفر

آریا طاری

امشب، بوداپست تنها پایتخت زیبایی مجارستان

نیست؛ امشب پوشکاش آرناقبب تنیده کره زمین است. جایی که نفس‌ها در سینه حبس می‌شود، زمان از حرکت می‌ایستد و تمام لنزهای دوربین‌های جهان روی چمن سبز این ورزشگاه قفل می‌شوند. سوت پایان این بازی، تنها پایان بخش فینال لیگ قهرمانان اروپا نیست، بلکه ناقوس پایان یک فصل طولانی، پرتلهاب و فراموش‌نشدنی در فوتبال باشگاهی جهان است. امشب، آخرین برگ از کتاب فصل باشگاهی ورق می‌خورد. تاپس از آن، تمام نگاه‌ها، امیدها و رویاها به سمت قاره آمریکا و جام جهانی ۲۰۲۶ پرواز کند. اما پیش از آنکه زنگ آغاز بزرگ‌ترین فستیوال ملی فوتبال به صدا درآید، باید تکلیف پادشاه قاره سبز مشخص شود: در یک سو، پاری سن ژرمن با عباي پادشاهی به دنبال تاریخ‌سازی و در سوی دیگر، آرسنال رستاخیز یافته با رویاهای دست‌نخورده.

سال‌ها بود که نام پاری سن ژرمن با یک تناقض بزرگ گره خورده بود؛ ثروت بی‌کسران در برابر تاکامی‌های بزرگ اروپایی. آنها ستاره‌ها را می‌خریدند، رکوردها را می‌شکستند، اما در شب‌های سرد و سخت اروپا، جایی که شخصیت و اصالت حرف اول را می‌زد، کم‌می‌آوردند.

سایه‌سنگین پروژه نفتی همواره بر سر این تیم سنگینی می‌کرد و منتقدانی بی‌رحمانه آنها را دیدن می‌نایمیدند که پول دارد، اما روح ندارد. اما سال گذشته، همه چیز تغییر کرد. لوئیس انریکه، مردی با دیده‌های روشن و دیسپلین آهنین، پایه پارک دو پرنس گذاشت. او نایماده بود تا فقط یک مربی دیگر برای ستاره‌های مغرور باشد؛ او آمد تا یک تیم بسازد. آن‌یکه به پاریسی‌ها یاد داد که چگونه در کنار هم رنج بکشند، چگونه برای یکدیگر بوند و چگونه در لحظات بحرانی، به جای تکبیه بر نیوغ فردی، به سیستم و تاکتیک تیمی پناه ببرند. قهرمانی سال گذشته پاریس در لیگ قهرمانان اروپا، تنها یک جام نبوده، یک دستگاری بزرگ بود. آنها طلسم را شکستند و به تیم‌های اروپا ثابت کردند که می‌توانند فاتح قلمای باشند که سال‌ها برای فتحش خون دل خورده بودند. حالا امشب، پاریس در موقعیتی قرار دارد که تا پیش از این، در تاریخ مدرن لیگ قهرمانان اروپا تنها برای یک تیم رخ داده است؛ زلت مایر. دفاع از عنوان قهرمانی در فرمت جدید لیگ

اتفاق روز

الیور گلاسز و پایان باشکوه یک سمفونی اروپایی

در سلهرست پارک

پر پرواز

نازنین دشتی

فوتبال در ناب‌ترین حالت خود، چیزی فراتر از یک ورزش است؛ یک کارخانه‌ی وقفه برای تولید رویا. یک تکتایر بی‌نقص از اشک‌ها، لیخندها و حماسه‌هایی که تا سلس‌ها در سینه هواداران حبس می‌شود. درست در روز گاری که فوتبال مدرن در چنگال بی‌رحم ابرقدرت‌های ثروتمند و مالکان متمول گرفتار شده است، گاهی از گوشه و کنار این مستطیل سبز، قصه‌ای جوانه می‌زند که بوی اصالت می‌دهد. هفته گذشته، وقتی سوت پایان فینال لیگ کنفرانس اروپا در آسمان شب لندن انداز شد، یکی از همین قصه‌های ناب و دست‌نخورده به گوش خود رسید. کریستال پالاس، تیمی از محله‌های کارگری جنوب لندن، جام‌قهرمانی اروپا را بالای سر برد. اما قهرمان اصلی این تازدی شیرین، مردی بود که در کنار خط طولی زمین، با آل‌اسنی عجیب و ننگ‌های نافذ، به شاهکار خود خیره شده بود. الیور گلاسز، مرد تایشی، کسی که با یک کارنامه رویایی و پس از فتح قلمای بی‌رحم‌های لندن، تاپیش از این تنها یک سراب بود، تصمیم گرفت در اوج خداحافظی کند و سلهرست پارک را با کوله‌باری از خاطرات طلایی ترک گوید. رفتن او نه یک فرار، که یک خروج شاهانه بود؛ پایانی دراماتیک بر یک رنسانس فراموش‌نشده.

برای درک بزرگی کزای که گلاسز در کریستال پالاس انجام داد، باید به روزهای پیش از او بازگردیم. سلهرست پارک سال‌ها به نماد بقادر لیگ برتر انگلیس تبدیل شده بود. تیمی که هوادارانش در ابتدای هر فصل، نه‌به‌ر تبه‌های بالای جدول، که به فاصله تیم‌شان یا منطقه مسقط‌رنگه می‌کردند. مسابقات تیمی پالاس، بر پایه دفاع صرف و استفاده از تک‌موقعیت‌ها بنا شده بود. یک روزمرگی خاکستری که سقف آرزوهای هواداران پرشور جنوب لندن را کوتاه و کوتاه‌تر کرده بود. اما وقتی الیور گلاسز پایه لندن گذاشت، با خود نسیمی از تغییر آورد. او مربی‌ای نبود که به حداقل‌ها راضی شود.

گلاسز که پیش از این با اینتراخت فرانکفورت تطعم شیرین فتح لیگ اروپا را آچشیده بود، می‌دانست که باید بازیون قهرمانی را به کالبد یک تیم متوسط تزریق کند. او در همان روزهای نخست، ذهنیت ترس‌خورده بازیکنان را هدف قرار داد. پیام واضح بود: مادیرگر برای نیاختن بازی نمی‌کنیم؛ ما زمین می‌رویم تا پادشاهی کنیم. تغییر دی‌ان‌ای (DNA) به باشگاه سنتی انگلیسی، نیازمند زمان، شجاعت و البته یک نبوغ تاکتیکی بی‌نظیر بود؛ چیزی که مرد تایشی به وفور در چنته داشت. او به جای آنکه بازیکنان را در قفس تاکتیک‌های تدافعی حبس کند، به آنها هالی برای پرواز داد و عقاب‌های خفته لندن را بیدار کرد.

از منظر فنی و تاکتیکی، کاری که گلاسز با پالاس کرد، باید در کلاس‌های مربیگری تدریس شود. او سیستم پایه تیم را در گون ساخت و با استقرای یک آرایش ۴-۳-۱ مدرن و شواور، کریستال پالاس را به یکی از زهره‌دارترین تیم‌های اروپا در فاز انتقال (Transition) تبدیل کرد. گلاسز به خوبی می‌دانست که برای رقابت با تیم‌هایی که مالکیت توپ را در اختیار دارند، باید به سلاح پرس‌سینگ متقابل (Gegenpressing) مجهز شد. زیر نظر او، خط حمله و هافبک پالاس به اولین خط دفاعی تیم تبدیل شدند. بازیکنانی که تا پیش از آن به عقب‌نشینی عادت داشتند، حالا مانند گرگ‌هایی گرسنه، در یک سوم دفاعی حرف می‌زدند و با پارس‌گیری سریع توپ، دفاع رقبای را ویران می‌کردند. احیای ستاره‌هایی چون ژان فیلیپ ماتتا و ابرجی ازه و شکوفایی استعداد نابی به نام آدم وار تون در میانه میدان، از شاهکارهای گلاسز بود. ماتتا، زیر نظر او به یک مهاجم هدف تمام‌عیار و ویرن‌حم تبدیل شد که هر توپی را در حوطه جریمه به یک کاپوس برای دروازه‌بانان بدل می‌کرد؛ با آزادی عملی که از گلاسز دریافت کرده بود، به رهبر اکستر حملات پالاس تبدیل شده؛ بازیکنی که با هر لمس توپ، هارمونی زیبایی از هنر و تکنیک را

صاحب امتیاز: موسسه اطلاع‌رسانی و خبرگزاری ایلنا

مدیر مسئول: مسعود حیدری

زیر نظر شورای سردبیری

مدیر بازرگانی و روابط عمومی: مرتضی بلوکی

toseirani.ir

چاپ: کارو کارگر ۶۶۸۱۷۳۱۷

نشانی تحریریه: تهران، خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه، نرسیده به روانپهر، پلاک ۱۳۲

تلفن تحریریه: ۰۲۱)۶۶۹۵۶۶۰۰

نشانی سایت: toseirani.ir

ایمیل: toseirani@gmail.com

شماره ۲۱۹۰ / شنبه ۹ خرداد ۱۴۰۵ / ۱۳ ذوالحجه ۱۴۴۷ / ۳۰ می ۲۰۲۶

یک غرش که کشنده تبدیل شده است. لوئیس انریکه با نگاهی نافذ در کنار زمین ایستاده و به دنبال جاودانگی است؛ به دنبال تکرار تاریخ و نشاناندن نام پاریس در کنار بزرگان بی‌بدیل اروپا. میکال آرتتا با کت و شلوار همیشه‌اش، دست به سینه ایستاده و به شاگرد دانش

نگاه می‌کند؛ پسرانی که قرار است طلسم ۲۲ساله را بشکنند و برای اولین‌بار در تاریخ، آرسنال را بر بام اروپا بنشانند. امشب در بوداپست، جایی برای اشتباه نیست. اینجا، در این مستطیل سبز، تمام ثروت‌ها، تمام تاریخ، تمام حسرت‌ها و تمام رویاها با هم تلاقی می‌کنند. آیا پاریس به سلطنت خود ادامه خواهد داد و تاچو را بر سر ننگه می‌دارد؟ یا آرسنال، این قنقوس بر خاسته از خاکستر، با فتح اولین لیگ قهرمانان تاریخ خود، جهان فوتبال را به شگفتی و خواهد داشت؟

نفس‌هسارادر سینه حبس کنید. چشم‌ها را به مستطیل سبز بوزید. این، آخرین رقص فصل است. این، فینال لیگ قهرمانان اروپاست و هیچ چیز در جهان، زیاتر، بی‌رحم‌تر و باشکوه‌تر از این ۹۰ دقیقه نخواهد بود. تاریخ، قلم خود را آماده کرده تا نام قهرمان امشب را با حرف طلایی بنویسد. داستان آغاز می‌شود.

حالا در رویایی‌ترین فصل زندگی‌شان به سر می‌برند. آنها مسافت طولانی لندن تا بوداپست را با امید پیموده‌اند؛ امیدی که بوی قهرمانی می‌دهد، امیدی برای پاک کردن اشک‌های فینال ۲۰۰۶ و ثبت اولین ستاره اروپایی بر لوگوی توپچی‌ها.

سوت پایان این بازی که به صدا درآید، فراغ از اینکه کدام کاپیتان جام را بالای سر ببرد، یک سکوت موقت بر فوتبال باشگاهی حاکم خواهد شد. بازیکنانی که امشب تا پای جان برای پیراهن‌های باشگاهی‌شان می‌جنگند، فردا صبح چمنان‌های‌شان را می‌بندند تا به اردوهای ملی ملحق شوند. جام جهانی ۲۰۲۶ در راه است و این فینال، بهترین پیش‌درآمد برای آن فستیوال بزرگ است. ستاره‌های پاریس و آرسنال امشب آخرین قطرات انرژی خود را در چمن پوشکاش آرنا خواهند ریخت. برای برخی از آنها، این بازی می‌تواند نقطه اوج دوران حرفه‌ای‌شان باشد و برای برخی دیگر، تجربه‌ای تلخ که باید به سرعت آن رافراموش کنند تا با ذهنی آزاد به استقبال جام جهانی بروند.

ساعت به وقت صفر نزدیک می‌شود. توپ در مرکز زمین کاشته شده است. صدای مهمهم تماشاگران با

سال‌ها بود که نام پاری سن ژرمن با یک

تناقض بزرگ گره خورده بود؛ ثروت

بی‌کسران در برابر تاکامی‌های بزرگ

اروپایی. قهرمانی سال گذشته پاریس

در لیگ قهرمانان اروپا، تنها یک جام

نمود؛ یکر دستگاری بزرگ بود. حالا

انریکه و شاگردانش می‌خواهند نام

خود را در کنار بزرگ‌ترین اسطوره‌های

تاریخ فوتبال جاودانه کنند

ورزشگاه قدم می‌گذارند. آنها می‌خواهند ثابت کنند که قهرمانی سال گذشته یک اتفاق نبوده است. در سوی دیگر، هواداران آرسنال با پیراهن‌های سرخ و سفید، در حالی که سرود «North London Forever» را با چشمانی اشک‌بار می‌خوانند. برای آنها، رسیدن به این نقطه ششیه به یک معجزه است. نسل جدید هواداران آرسنال که هرگز روحی اوج تیم‌شان را ندیده بودند،

هشدار مدیرعامل شرکت سیم و کابل مغان به واحدهای بر مصرف، مدیریت منابع آبی. کلید حفظ اشتغال در شهرک صنعتی شاهرود

در شرایط بحرانی منابع آب، شرکت سیم و کابل مغان با اجرای برنامه‌های مدیرانه، گامی مؤثر در جهت بهینه‌سازی مصرف آب برداشته است. مهندس غلامرضا ابراهیمیان، مدیرعامل این شرکت، با تأکید بر اهمیت حیاتی مدیریت منابع آبی، خواستار همکاری فوری مسئولان برای ساماندهی مصرف آب در شهرک صنعتی شاهرود شد.

مهندس ابراهیمیان با اشاره به خشکسالی‌های اخیر و افت شدید سفره‌های زیرزمینی، اجرای برنامه‌های مدیریت و بهینه‌سازی مصرف آب و حمل‌های انرژی را در شرکت سیم و کابل مغان ضروری دانست. وی در این باره گفت: «با توجه به کاهش بارندگی‌ها در سال‌های اخیر و افت شدید آب‌های زیرزمینی، هدایت مصرف آب مجموعه به سمت بهینه‌سازی و شناسایی و اصلاح بخش‌های دارای هدررفت، یک اقدام حیاتی بود».

وی افزود: «در گام نخست، تمامی لوله‌ها و اتصالات ورودی آب به طور کامل بررسی و در صورت وجود نشتی، تعویض گردید. این اقدام، حتی در روزهای تعطیل نیز از هدررفت آب جلوگیری کرد و مصرف آن به طور مستمر کنترل شد».

مدیرعامل شرکت سیم و کابل مغان به اقدامات دیگر این مجموعه اشاره کرد و بیان داشت: «در بخش‌هایی که امکان بازگرداندن مجدد آب به چرخه مصرف وجود داشت، این امر صورت گرفت. به ویژه در سیستم‌های خنک‌کننده که میزان هدررفت آب به طور محسوسی کاهش یافت. همچنین، تصفیه و بازچرخانی آب و استفاده مجدد آن برای آبیاری فضای سبز نیز به مرحله اجرا رسیده است».

نصب کنکور در تمامی بخش‌های شرکت و تعیین سهمیه مشخص برای هر بخش، از دیگر اقدامات

در شرایط بحرانی منابع آب،

شرکت سیم و کابل مغان با

اجرای برنامه‌های مدیرانه، گامی

مؤثر در جهت بهینه‌سازی

مصرف آب برداشته است.

تضمین‌کننده تداوم فعالیت و اشتغال در شهرک صنعتی شاهرود است». وی از واحدهای مستقر در شهرک خواست تا کنکورهای آب خود را به طور جدی پیش‌بینی کنند، زیرا هرگونه مصرف در روز تعطیل نشانه هدررفت آب است و باید به طور اساسی کنترل شود.

پیش‌بینی برای استفاده بهینه از آب‌های سطحی و بارندگی نیز صورت گرفته و مکانی برای احداث مخازن جمع‌آوری این آب‌ها در نظر گرفته شده است.

مدیرعامل شرکت سیم و کابل مغان در پایان، از واحدهای بر مصرف درخواست کرد با کاهش مصرف و سرمایه‌گذاری در این بخش، حقوق سایر واحدها

و خانواده‌های شاغل در شهرک را در نظر بگیرند و تأکید کرد: «منابع آب زیرزمینی محدود است و بی‌توجهی به صرفه‌جویی، تهدیدی جدی برای آینده شهرک و تمام فعالان در این حوزه به شمار می‌رود». مهندس قدیری، مدیر داخلی شرکت سیم و کابل مغان، نیز در این باره گفت: «آب مسئله‌ای حیاتی است و زندگی انسان‌ها مستقیماً به آن وابسته است. نصب کنکورهای هوشمند در شرکت، مصرف آب به صورت دقیق پایش شد که نتیجه آن کاهش حدود ۵۰ درصدی مصرف بود. علاوه بر این، لوله‌های فرسوده نوسازی و با شناسایی و رفع نشتی‌ها، تمامی منابع هدررفت آب اصلاح گردید».

دکتر نمازی، مدیرعامل شرکت خدماتی شهرک صنعتی شاهرود، ضمن تقدیر از همراهی مدیرعامل شرکت سیم و کابل مغان در کاهش مصرف آب، اظهار داشت: «ما به عنوان متولی تأمین و توزیع آب در شهرک، از میزان صرف کمبود آب واحدها کاملاً آگاهیم. شرکت سیم و کابل مغان توانست با تدابیر اتخاذ شده، روند تولید خود را حفظ کرده و کاهش چشمگیری در مصرف آب داشته باشد». وی افزود: «در شرایطی که بهینه واحدها به فعالیت کمتر، آب بیشتری مصرف می‌کنند، انتظار می‌رود همه واحدها به صورت مسالانه مصرف آب را کنترل کرده و از هدررفت منابع آبی جلوگیری نمایند».

مدیرعامل شرکت خدماتی شهرک صنعتی شاهرود تأکید کرد: «با توجه به بحران شدید آب، احداث واحد جدید در شهرک صنعتی با سختی امکان‌پذیر است. شرکت سیم و کابل مغان با درک اینکه موضوع و بارندگی نیز صورت گرفته و مکانی برای احداث مخازن جمع‌آوری این آب‌ها در نظر گرفته شده است».

مدیرعامل شرکت سیم و کابل مغان در پایان، از واحدهای بر مصرف درخواست کرد با کاهش مصرف و سرمایه‌گذاری در این بخش، حقوق سایر واحدها